

Sygn. akt I CSK 203/07

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maria Grzelka

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Ministra Skarbu Państwa
przeciwko K. Zakładom Płyt Pilśniowych S.A. w K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 listopada 2007 r.,

skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 28 grudnia 2006 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o
kosztach postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Skarb Państwa – Minister Skarbu Państwa wniósł o zasądzenie od pozwanego Zakładów Płyt Pilśniowych Spółki Akcyjnej kwoty 1337504,04 zł z odsetkami tytułem zapłaty ceny za akcje. Twierdził, że na podstawie art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (jedn. tekst: Dz.U. 2002, Nr 171, poz. 1397 ze zm., dalej: „ustawy o komercjalizacji”) doszło do ich zbycia w trybie innym niż przewidzianym w art. 33 ust. 1 tej ustawy.

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 28 grudnia 2006 r. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego, którym ten Sąd oddalił powyższe żądanie. U podłoża rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego legło stanowisko, że zbycie przez Skarb Państwa akcji w trybie innym niż przewidzianym w art. 33 ust. 1 ustawy o komercjalizacji możliwe jest tylko wówczas, gdy zgoda Rady Ministrów (ust. 3 tego artykułu) istnieje już w dacie złożenia przez inwestora oferty (ewentualnie podjęcia innych czynności prawnych lub faktycznych) skierowanej do Skarbu Państwa.

Skarga kasacja powoda - oparta na obu podstawach z art. 398³ k.p.c. - zawiera zarzut naruszenia art. 381 k.p.c., 328 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., a także art. 33 ust. 3 ustawy o komercjalizacji, art. 65 k.c. w zw. z art. 66 k.c., art. 70 § 1 k.c., i zmierza do uchylenia zaskarżonego wyroku oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 6 lipca 2007 r. skargę kasacyjną powoda przyjął do rozpoznania. Powód pismem z dnia 18 lipca 2007 r. cofnął pozew podając, że pozwany zaspokoił jego roszczenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący zasadnie zarzuca naruszenie przez Sąd Apelacyjny art. 33 ust. 3 ustawy o komercjalizacji poprzez uznanie, że zgoda Rady Ministrów na zbycie akcji w trybie innym niż przewidzianym w ust. 1 tego artykułu musi istnieć już w dacie złożenia oferty przez osobę zainteresowaną nabyciem akcji od Skarbu Państwa.

Pogląd ten nie znajduje bowiem podstawy w art. 33 ust. 3 ustawy o komercjalizacji. Zgodnie z jego brzmieniem Rada Ministrów może wyrazić zgodę na inny niż przewidziany w ust. 1 art. 33 ustawy o komercjalizacji tryb zbywania akcji. Treść tego przepisu pozwala zatem stwierdzić, że owa zgoda wymagana jest w dacie przedsięwzięcia przez Skarb Państwa czynności zbycia akcji, a nie, jak to przyjął Sąd Apelacyjny, w dacie złożenia oferty przez inwestora.

Skarżący zasadnie również zarzucił naruszenie przez Sąd Apelacyjny art. 65 k.c. w zw. z art. 66 k.c. poprzez uznanie, że czynność prawna działana przez stronę pozwaną w dniu 5 listopada 2004 r. nie stanowiła oferty kupna akcji od Skarbu Państwa, i to w trybie przyjęcia oferty (art. 1 ust. 2 oferty), a więc, co wymaga podkreślenia, w innym trybie niż przetarg. Sąd Apelacyjny pominął, że czynność ta wskazywała przedmiot umowy (art. 1 ust. 1 oferty) oraz cenę (art. 2 ust. 1 oferty), a zatem, zawierała oznaczenie istotnych postanowień umowy (*essentialia negotii*) koniecznych do ukształtowania treści umowy sprzedaży. Inaczej mówiąc, spełniała wymogi oferty przewidziane w art. 66 § 1 k.c. Zawierała także dalsze składniki oferty, takie jak oznaczenie terminu związania ofertą, terminu zapłaty ceny, określenie trybu sporządzenia dokumentu potwierdzającego zawarcie umowy sprzedaży, sposobu indeksowania zaproponowanej ceny i sposobu wydania nabytych akcji (k. 9 – 11 akt).

Wychodząc z odmiennych założeń Sąd Apelacyjny bezzasadnie odmówił doniosłości prawnej oświadczeniu Skarbu Państwa – Ministra Skarbu Państwa z dnia 31 marca 2005 r., że „w związku z wyrażeniem przez Radę Ministrów, w trybie art. 33 ust. 3 Ustawy zgody (..) przyjmuję ofertę kupna (...) akcji (...) złożoną dnia 5 listopada 2004 r.”(k. 12).

Odnosząc się do wniosku skarżącego o cofnięciu pozwu Sąd Najwyższy zauważa, że nowelizacja Kodeksu postępowania cywilnego ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. zastąpiła dotychczasową kasację nadzwyczajnym środkiem odwoławczym określonym mianem skargi kasacyjnej. Nadzwyczajny jego charakter wyraża się w tym, że służy od orzeczeń prawomocnych, a tym samym nie wywołuje charakterystycznego dla środków odwoławczych (zwyczajnych) skutku suspensywnego w postaci wstrzymania uprawomocnienia się zaskarżonego danym

środkiem orzeczenia. Uchylono dotychczasowy rozdział 1¹ w dziale V ("Środki odwoławcze") i uregulowano instytucję kasacji w osobnym dziale Va ("Skarga kasacyjna"). Stylizacja art. 398¹⁹ k.p.c. („ulegał”, „istniała”) wskazuje na to, że odmiennie niż na tle stanowiącego jego odpowiednik wcześniej obowiązującego art. 393¹⁶ k.p.c. („ulega”, „istnieje”) cofnięcie pozwu w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne. W konsekwencji omawiany wniosek skarżącego nie podlegał rozpoznaniu przez Sąd Najwyższy, będzie rozpoznany przez Sąd Apelacyjny.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w wyroku.

/tp/

jz